

תהילים פרק ד'

א לַמִּנְצָח בְּנִינֹת, מִזְמוֹר לְדָוִד.
ב בִּקְרָאִי, עֲנֵנִי אֱלֹהִי צְדָקִי בַּצָּר, הִרְחַבְתָּ לִּי; חֲנִנִי, וּשְׁמַע תְּפִלָּתִי.
ג בְּנֵי אִישׁ, עַד-מָה כְבוֹדִי לְבָלְמָה תֹּאֲהָבוּ רִיק; תִּבְקְשׁוּ כֶזֶב סָלָה.
ד וְדַעוּ בִּי-הַפֶּלֶא יְהוָה, חֲסִיד לּוֹ; יְהוָה יִשְׁמַע, בִּקְרָאִי אֱלֹיו.
ה רָגְזוּ, וְאַל-תִּחַטְּאוּ: אִמְרוּ בִלְבָבְכֶם, עַל-מִשְׁפָּבְכֶם; וְדַמוּ סָלָה.
ו זָבְחוּ זִבְחֵי-צֶדֶק; וּבִטְחוּ, אֶל-יְהוָה.
ז רַבִּים אִמָּרִים, מִי-יֵרָאוּ-טוֹב: נֶסֶה עָלֵינוּ, אֹר פָּנֶיךָ יְהוָה.
ח נִתְּתָה שְׂמֵחָה בְּלִבִּי; מֵעַת דָּגָנִם וְתִירוֹשָׁם רָבוּ.
ט בְּשָׁלוֹם יִחַדּוּ, אֲשַׁכְּבָה וְאִישׁוֹ: כִּי אַתָּה יְהוָה לִבְדָּד; לִבְטַח, תּוֹשִׁיבֵנִי.